

شمخانی:

قطع نامه ۲۳۳۸ زمینه ساز افزایش تنش در سوریه

● **فارس:** علی شمخانی، دبیر شورای عالی امنیت ملی، دیروز از نمایشگاه دستاوردهای قنارگاه سازندگی خاتم‌الانبیای سپاه بازدید کرد. او با اشاره به پیروزی راهبردی ارتش سوریه و جبهه مقاومت در حلب گفت: مقاومت و پایداری مردم و دولت سوریه در برابر تروریست‌ها، الگوی موفق‌سی برای کشورهای منطقه و پاسخی محکم به کشورهای و ائتلاف‌هایی است که وقیحانه از تروریست‌ها حمایت می‌کنند. عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام گفت: قطع‌نامه ۲۳۳۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد با توجه به درنظرنگرفتن شرایط و مشکلات مردم و نقش دولت سوریه و تمرکز صرف بر نجات تروریست‌ها به نفع حل بحران این کشور نبوده و می‌تواند زمینه‌ساز افزایش تنش در سوریه شود. او با اشاره به سوابق سوءاستفاده کشورهای غربی و حامیان تروریست‌ها از آتش‌بس‌ها و حضور عناصر اطلاعاتی مشکوک در راستای تقویت مسلحان گفت: به جای قطع‌نامه‌ها و بیانیه‌های جانبدارانه بایستی عزم جدی برای انسداد مسیر ارسال سلاح، نیرو و امکانات مالی به سوریه شکل گیرد. شمخانی همچنین ضمن انتقاد از کارشکنی تروریست‌ها در خروج مردم از مناطق تحت محاصره گفت: زمینه برای خروج مجروحان و سالخوردگان از مناطق قوعه و کفریا باید به‌سرعت فراهم شود و هر نوع کارشکنی در این مسیر از سوی هر گروهی باید با پاسخ و واکنش شدید و سخت جامعه‌بین‌المللی مواجه شود.

کری:

از هر پیشرفتی در موضوع سوریه استقبال می‌کنیم

● **ایسنا:** جان کری، سخنگوی وزارت امور خارجه آمریکا در نشست خبری روز گذشته خود به مذاکرات سه‌جانبه ایران، روسیه و ترکیه درباره سوریه واکنش نشان داد و در پاسخ به سوآلی مبنی بر اینکه آیا برگزاری این نشست، به معنی کنارگذاشتن جان کری، وزیر امور خارجه آمریکا از روند تصمیم‌گیری‌ها درباره دربارۀ سوریه است، تأکید کرد: «وزیر امور خارجه آمریکا حضورنیاختن در نشست مسکو را به‌هیچ‌وجه کنار گذاشته‌شدن از روند تصمیم‌گیری‌ها درباره سوریه نمی‌بیند، بلکه آن را یک تلاش چندجانبه دیگر برای رسیدن به صلح پایدار در سوریه می‌داند و از هرگونه پیشرفتی در این مسیر استقبال می‌کند». او با اشاره به بیانیه مشترک وزیران امور خارجه ایران، روسیه و ترکیه، پس از پایان نشست سه‌جانبه‌شان گفت: «من فکر می‌کنم حتی در بیانیه مشترک آنها دیدید که این سه کشور تأکید کردند خواستار دستیابی فوری به آتش‌بس و ارائه سریع کمک‌های بشردوستانه به سوری‌ها هستند و این چیزی است که همه ما می‌خواهیم درحال‌حاضر داشته باشیم.»

واکنش سازمان ملل به نشست روسیه، ایران و ترکیه

● **ایلنا:** استغان دی‌میس‌تورا، فرستاده ویژه سازمان ملل متحد به سوریه، بیانیه مشترک روسیه، ایران و ترکیه برای ازسرگیری مذاکرات سوری- سوری را مفید ارزیابی کرد و گفت: از هرگونه اقدامی که به کاستن از مشکلات مردم سوریه کمک کند، استقبال می‌کند. او با اشاره به تأکید وزاری خارجه روسیه، ایران و ترکیه به تلاش برای برقراری آتش‌بس سراسری در سوریه، گفت: «از این بیانیه مشترک استقبال می‌کنم و آن را در ارتقای ازسرگیری مذاکرات سوری- سوری در ژنو، مفید می‌دانم». طبق اعلام فرستاده ویژه سازمان ملل متحد به سوریه، مذاکرات صلح سوریه روز هشتم فوریه ۲۰۱۷ (۱۸ بهمن) در ژنو برگزار خواهد شد.

هیچ نظامی ایرانی در یمن نیست

● **ایسنا:** یک منبع آگاه، گزارش منابع وابسته به رئیس‌جمهور مستعفی یمن درباره کشته‌شدن یک افسر ایرانی در یمن را بی‌اساس و دروغ‌پرداز محض عنوان کرد و گفت: هیچ نظامی ایرانی در یمن حضور ندارد. کسانی که از نیروهای خارجی و ائتلاف به‌اصطلاح عربی برای تخریب یمن و کشتن هم‌وطنان خود دعوت کرده‌اند، می‌دانند جایی میان مردم خود نداشته و با این خبرپردازی‌ها نمی‌توانند بر خیانت خود سربوش بگذارند. به‌تازگی نیروهای دولت مستعفی یمن در ادعایی اعلام کردند که در یک بمباران هوایی در شمال غربی یمن در استان حجه یک افسر ایرانی کشته و دو مهندس لبنانی نیز زخمی شدند. گفتنی است، این ادعا از سوی مسئولان رسمی کشورمان نیز رد و اعلام شده ایران هیچ نیروی نظامی در یمن ندارد.

politics@sharghdaily.ir

خبرگزاری فارس پیش از عزیمت دکتر ابراهیم یزدی، وزیر خارجه اسبق و دبیرکل نهضت آزادی ایران، به آمریکا، با او گفت‌وگوی مفصلی انجام داده است. یزدی در این گفت‌وگو به سؤالاتی درباره ماجرای سفر مک‌فارلین به ایران و نیز موضوعات روز ازجمله برجام و تحریم‌های آمریکا علیه ایران پاسخ داده که گزیده آن را در ادامه می‌خوانید:

● **روایت شما از ماجرای مک‌فارلین و سفر هیأت آمریکایی به ایران در سال ۶۵ چیست؟**
من اطلاعات زیادی درباره آن قضیه ندارم؛ اما آمدن مک‌فارلین به ایران را یک حرکت از جانب آمریکا برای حل‌کردن مسائلی با ایران می‌دانم. من کتاب «تاور» را به زبان انگلیسی خواندم و از جاهای دیگری هم اطلاعات جمع‌آوری کردم. آمریکایی‌ها وقتی متوجه شدند، فهمیدند که ایران به موشک‌های تاو احتیاج دارد. این موشک‌های ضدتانک از رده خارج شده بود؛ ولی اسرائیل آنها را در انبارهایش داشت و قیمت هر موشک هم ۱۲ هزار دلار بود. وقتی موشک‌های خودش تمام می‌شود، به سراغ آمریکا می‌رود و از آمریکا این موشک‌ها را می‌خرد. آمریکایی‌ها حتی در تمرینات نظامی هم از این موشک استفاده نمی‌کردند و فقط در انبارهایشان مانده بود. آنها متوجه می‌شوند که اسرائیل این موشک‌ها را به قیمت دو هزار دلار می‌خرد و ۱۲ هزار دلار می‌فروشد. آمریکایی‌ها کانالی می‌زنند و به ایران می‌گویند از طریق عربستان این کار را انجام بده. بوش پدر که در آن زمان معاون رئیس‌جمهوری بود، به اسرائیل می‌رود. نخست‌وزیر اسرائیل اعتراض می‌کند و می‌گوید من به واشنگتن می‌آیم و بدون حضور هر کسی می‌خواهم با خود رئیس‌جمهوری سر این قضیه حرف بزنم. جنگ بالا می‌گیرد و اسرائیلی‌ها قضیه مک‌فارلین را لو می‌دهند. آقای قربانی‌فر از افسران ساواک بود که بعد از انقلاب، با موساد کار می‌کرد. زمان جنگ نامهای می‌نویسد که من یک افسر مهن‌پرست ایرانی هستم و می‌خواهم در این جنگ به ایران کمک بکنم و با بازار فروش اسلحه هم در تماس هستم و امکاناتی دارم. اگر شما اسلحه می‌خواهید، بگویید من به خاطر ایران می‌خرم و می‌فرستم.

او سلاح‌های خریداری‌شده را در تبریز تحویل می‌داده و همان‌جا پولش را نقد می‌گرفته است. در یک نوبت که ۸۰ فروند موشک هاریون به ایران تحویل می‌دهد، یکی از آنها را به بندرعباس می‌برند و امتحان می‌کنند؛ ولی بعد متوجه می‌شوند که روی همه آنها نوشته شده است «ساخته‌شده در اسرائیل».

ایران نمی‌پذیرد و پولش را هم نمی‌دهد و می‌گوید اینها را ببرید. قربانی‌فر می‌گوید من برای خرید این موشک‌ها باید ۱۵ میلیون دلار به اسرائیل می‌دادم، برای این کار از یک تاجر سعودی ۱۵ میلیون دلار گرفته‌ام که سه ماه بعد ۱۸ میلیون دلار به او برگردانم؛ اما وقتی ایران این پول را به او نمی‌دهد، معطل می‌ماند؛ در نتیجه یک نامه می‌نویسد به آیت‌الله منتظری. قربانی‌فر در آن نامه جریان سفر مک‌فارلین به ایران را می‌نویسد.

روزنامه الشراع لبنان خبر را فاش می‌کند و تازه آمریکایی‌ها می‌فهمند که دولت ریکان در حال انجام چه کارهایی است که بعد از آن کار بالا می‌گیرد و ماجرا به کنگره کشیده می‌شود و کمیسیون تاور تشکیل می‌شود.

● **تحلیل شما به‌عنوان یک دیپلمات قدیمی و سیاست‌مدار از ماجرای مک‌فارلین چیست؟**

سفر دیپلمات‌ها در روابط دیپلماتیک - خواه دیپلمات‌های رسمی یا افرادی که در برهه‌ای خاص به آنها وظایفی محول می‌شود- بسیار عادی است. در روابط ایران و آمریکا هم سفر «مک‌فارلین» (مشاور امنیت ملی وقت آمریکا) به همین شکل است و موضوع خاص و خارق‌العاده‌ای نبود؛ اما پنهان‌کردن و مخفی‌نگه‌داشتن آن مسئله است، یعنی اگر یک فرد علاقه‌مند و سیاسی مسائل را زیر نظر بگیرد و ببیند یکی به نام آقای مک‌فارلین به ایران آمده؛ اما اقایان آن را مخفی نگه داشتند، این سؤال در ذهنش به وجود می‌آید که آیا سفرها و ملاقات‌های دیگری هم وجود داشته که هنوز مخفی مانده است؟ اگر آمدن مک‌فارلین به ایران مخفی نگه داشته شده، این رفتن کسانی از ایران به آمریکا در سطح مک‌فارلین وجود نداشته که مخفی نگه داشته شده باشد؟ اینها نکاتی است که در ماجرای مک‌فارلین به ذهن می‌رسد.

● **اساسا طبق ادعای مسئولان وقت در آن دوران، آمدن مک‌فارلین می‌توانست بدون به‌هیچ‌وجه امکان نداشت.**

● **یعنی اینکه آقای هاشمی می‌گوید ما نمی‌دانستیم در هواپیمایشاور امنیت ملی آمریکا حضور داشت، اشتباه است؟**

اینها توپجیات است. فکر نمی‌کنم خودشان هم باورشان شود. نمی‌شود کسی با چنین سطحی بدون تضمین و اطلاع در کشوری که روابط خوبی با آن ندارد، حضور یابد.

● **آقای دکتر! کلید مذاکرات مک‌فارلین در ایران زده شده یا آمریکا؟**

هر دو طرف مایل بودند و کلید به وسیله هر دو کشور زده شد. آقای هاشمی مصر بود روابط خود با آمریکا را نرمالیزه کند؛ البته این را بگویم که نفس مذاکره به معنای سازش نیست و ما از این امر استقبال می‌کنیم.

● **با توجه به رفت‌وآمدی که در بیت آقای منتظری داشتید، چه اندازه شناخت از سیدمهدی هاشمی داشتید؟ آن طور که گفته شده، سیدمهدی روابط را فاش کرد؟**

سیاست

پیش از این

عبدالکریم

شیرازی

ابراهیم یزدی روایت کرد

محرمانه‌های مک‌فارلین

ببینید بهبود روابط دیپلماتیک بین دو کشور هر اندازه هم که آن کشور مانند آمریکا قدرتمند باشد به معنای قبول شرایط آنها نیست. ایران هم می‌تواند متقابلا شرایطی بگذارد؛ ولی هنگامی روابط قابل‌قبول برقرار می‌شود که طرفین به شرایطی که می‌گذارند پایبند باشند. بنابراین به‌صرف اینکه با آمریکا رابطه داشته باشیم نمی‌شود شروطش را پذیرفت. بنابراین به صرف اینکه ما می‌خواهیم با آمریکا رابطه داشته باشیم نباید هر چیزی را بپذیریم. آنها برای خود شرایطی می‌گذارند و ما هم برای خود شرایطی می‌گذاریم.

● **خب شاید هیچ‌گاه به مصالحه نرسیدیم.**
مثل حالا روابط معلق می‌ماند.

● **یک زمانی این روابط معلق به کشور و مردم سخت می‌گذرد و آنها از ابزار قدرت خود برای تحریم استفاده می‌کنند.**

ببینید ما می‌توانیم روابط خود را با آمریکا به حالت تعلیق دریاوریم.

● **ما می‌توانیم آمریکا هر شرطی که گذاشت بپذیریم- مانند لغو برنامه موشکی یا اجرای حقوق بشری که مد نظر آنهاست؛ بعد آمریکا می‌گوید من کلا تمام تحریم‌ها را لغو می‌کنم؛ اما ما هم در کشور خود با توجه به تفکر جمهوری اسلامی یک‌سری پیش‌شرطی‌هایی داریم؛ مثلا قاطعا به جبهه آقای عراقچی و صالحی می‌شوند که روی همه آنها بودند نیز صریحا ادعای می‌کنند که آمریکا در عمل به شرط‌های برجام بدعهدی کرده است.**

● **درباره رفع تحریم‌ها بدعهدی کردند؛ صد روز بعد اتمام مذاکرات، رئیس بانک مرکزی اعتراف می‌کند که دستاورد برجام برای ما «هیچ» بود. آقای عراقچی و صالحی می‌شوند که روی همه آنها بودند نیز صریحا ادعای می‌کنند که آمریکا در عمل به شرط‌های برجام بدعهدی کرده است.**

اگر من بخواهم قضاوت کنم باید توضیحات آمریکایی‌ها را هم داشته باشم، زمانی ما به‌عنوان یک ایرانی که دل در گرو این مسائل داریم قضاوت می‌کنیم که آن وقت فرمایش شما درست است، ولی اگر بخواهیم قضاوت کنیم چه کسی بدعهدی کرده من نمی‌دانم؛ باید ببینیم آمریکایی‌ها چه جوابی می‌دهند.

● **سوئیفت هنوز به صورت کامل باز نشده و کشورهای خارجی برای ارتباط با ما از لحاظ بانکی مشکل دارند و بسیاری از وعده‌هایی که برای رفع تحریم‌ها دادند عملی نشده است.**

اینها نیاز به بررسی دارد. بوقت هست که شما از جمله کسانی هستید که از دید انتقادی می‌خواهید سیاست آمریکا را نگاه کنید، اما اگر من بخواهم اظهارنظر عقلانی بکنم، باید پارامترهای مختلف را بررسی کنم، من دقیقا نمی‌دانم آمریکا چه بدعهدی‌ای کرده است. نمی‌خواهم از آمریکا دفاع کنم، اما در ارزیابی روابط باید واقع‌بین باشیم.

● **حالا که شما نمی‌توانید قاطعانه نظر دهید و می‌گویید پارامترها و فکت‌های مختلف را باید بررسی کرد که آمریکا بدعهدی کرده است، فرض را بر این می‌گذاریم که آمریکا بعد از اجرای تمام تعهدات از سوی ایران باز هم خلت‌وعده کرد؛ بعد از آن باید چه کنیم؟**

ببینید اگر ایران مصمم است که روابط با آمریکا را نرمالایز کند باید بشینند و مذاکره کنند!

● **چقدر باید آوانس بدهیم؟**

مذاکره‌کردن، آوانس دادن نیست.

● **آقای دکتر! من جواب سؤال را نگرفتم! فرض را بر این می‌گذاریم که ما تمام تعهداتی را که آمریکا از ما برای بهبود روابط می‌خواهد انجام دهیم، این را هم نمی‌توانیم انکار کنیم که آمریکا ابرقدرتی است که اگر بخواهد می‌تواند ما را تحریم کند و در شرایط سخت قرار دهد. آمریکا آیا میز مذاکره شرایطی برای ما می‌گذارد و ما هم انجام می‌دهیم، اما بعد از آن وعده‌هایی را که داده بود عملی نمی‌کند! چه‌کار باید بکنیم؟**

این به هنر مذاکره‌کنندگان بستگی دارد، مذاکره برای مذاکره معنا ندارد؛ مذاکره می‌کنیم تا به یک هدفی برسیم. معمولا این توافقی‌ها نردبانی است؛ یعنی مرحله‌به‌مرحله است؛ یعنی توافقی می‌کنیم من فلان کار را می‌کنم تو هم این کار را بکن. من به محتوای توافقی‌ها اشراف ندارم و نمی‌دانم ایران با آمریکا چگونه توافق کرده است. فرض من باید این باشد که ایران با آمریکا توافق کرده که گام‌به‌گام این برنامه‌ها را اجرا کند، نه‌اینکه یک‌سره. معقول به نظر من این است ایران با آمریکا توافق کند که تغییر رویه‌اش گام‌به‌گام باشد، یعنی یک گام ایران بردارد، یک گام آمریکا. آیا چنین بوده است؟ من علائمی نمی‌بینم.

● **ما در مجرای مک فارلین آنها آمدند و تسلیحات آوردند و بعد از چند ماه، مذاکره به بن‌بست کشیده شد. در سال ۶۶ آمریکا یک هواپیمای مسافربری ما را منفجر می‌کند. تا کجا ما باید به آمریکا اعتماد کنیم و امتیاز دهیم.**

و قوانین خاص خود را دارد؛ یعنی شما می‌گویید ما بر فرض داشتن این اختلافات می‌توانیم مذاکره کنیم؟

بله می‌توانیم مذاکره کنیم، ولی لزومی ندارد که حرف آنها را درست قبول کنیم. مذاکره به معنای قبول شرایط آمریکا نیست؛ چنین چیزی وجود ندارد که چون حاضر به مذاکره شدیم حرف‌های آنها را بپذیریم.

● **مذاکره باید نتیجه‌ای داشته باشد.**
نه. ببینید؛ مذاکره باید محورهای مشخصی داشته باشد؛ برخی امور است که نه آمریکا حاضر است درباره آن مذاکره کند نه ما درباره برخی مسائل مذاکره می‌کنیم و به طرفین هیچ ارتباطی ندارد اما با این شرایط نیز می‌توان مذاکره کرد.

● **ولی از اصولمان هم به‌هیچ‌وجه عقب‌نشین نمی‌کنیم.**

بله.

● **حتی اگر این‌ن پایین‌نآمدن از حقوق مانند سال‌های قبل برابمان شدیدترین تحریم‌ها را در پی داشته باشد؟**

بله، داشته باشد.

● **پس نتیجه این می‌شود که ما باید این مبارزه را ادامه دهیم!**

ببینید تصمیم‌گیرندگان ایران باید هر تصمیمی که می‌گیرند نفع و ضرر آن را ارزیابی کنند؛ نفع و ضرر جامعه و کشور «منافع ملی» است. درست است که ما با آمریکا اختلاف داریم ولی اختلاف به صرف اختلاف معنا ندارد. اگر ببینیم ادامه مذاکره با آمریکا به ضررمان است مذاکره نمی‌کنیم و نباید بکنیم. اگر بهبود روابط ایران و آمریکا به نفع منافع ملی ماست باید انجام دهیم. محور تصمیم‌گیری ما باید منافع ملی باشد.

● **به عنوان یک سیاست‌مدار قدیمی «منافع ملی» ما از دیدگاه شما چیست؟**

ما می‌خواهیم موشک داشته باشیم؛ ما سیاست دفاعی کشورمان را در چارچوب یک نیروی مسلح با موشک تعریف می‌کنیم. همان را باید انجام دهیم، آمریکا خوشش بیاید یا نه به ما مربوط نیست.

● **حتی اگر ما را به خاطر این تصمیم‌گیری تحریم کرد؟**

ما باید ارزیابی کنیم. تصمیم‌گیرندگان باید ارزیابی کنند که پافشاری بر سر داشتن موشک بیشتر به نفع کشور است یا کنارآمدن با آمریکا. اگر ما روی داشتن موشک پافشاری کنیم ضرر تحریم‌های آمریکا بیشتر است یا روی موشک سرمایه‌گذاری کنیم؟ اینها مسائلی است که تصمیم‌سازان باید ارزیابی کنند؛ نمی‌شود جواب آری یا خیر داد.

توییت سیاسی روز

● **حسن روحانی:** «ایران به دنبال توسعه روابط و مناسبات با کشورهای عضو اوراسیا از جمله ارمنستان با هدف تجارت آزاد است. #تعامل_سازنده».

حسن روحانی رئیس‌جمهوری روز گذشته سفر به سه کشور ارمنستان، قزاقستان و قرقیزستان را با سفر به «ایروان» پایتخت ارمنستان آغاز کرد. حساب توییت‌ری رئیس‌جمهوری در جریان سفر، مطلبی درباره این سفر توییت کرد ولی واکنش کاربران توییت‌ر که برای او کامنت گذاشتند، متفاوت بود؛ «از افزایش قیمت دلار و وضعیت اقتصادی تا کنایه به دل‌واسان».

واکنش برخی کاربران:

● **علی:** جناب رئیس‌جمهور دلار همچنان رو به رشد است، تدبیر کن.

● **محسن:** شغل برا فوق‌لیسانس جایی سراغ ندارین رئیس؟

● **احسان:** خودتو خسته نکن مستر پرزیدنت! یک دیوان‌نوردی از سفارت همه‌چی رو برمیکردنه سر جای اول؛ کدوم مناسبات سازنده؟

● **محمدعلی:**شرکت امارات و اتحاد فکر می‌کنی چه مدت بعد از سفارششون هواپیمای تحویل می‌گیرن؟

روزنه

امیر کویت به دنبال ایجاد روابط عربی – ایرانی است

● **ایسنا:** احمد الصباح، امیر کویت به دنبال ایجاد روابط عربی – ایرانی است. ظافر العجمی، مدیر اجرایی کمیته دیدبان خلیج فارس ضمن بیان این مطلب، گفت: موفقیت برنامه ایجاد روابط دوستانه بین کشورهای عربی و ایران از طریق گفت‌مان امری غیرممکن است.

او در ادامه مدعی شد: علت عدم موفقیت این برنامه ناسازگاری ایران و احساس پیروزی این کشور است. این ادبیات در ادامه همان ادبیات خصمانه و ایران‌هراسانه‌ای است که برخی کشورهای عربی علیه ایران به دنبال آن هستند.

منشور حقوق شهروندی:

الف: حق حیات، سلامت و کیفیت زندگی

اگر اجرای طرح ترافیک گامی ست برای رسیدن به حق هوای پاک، چرا ان را می فروشند؟ چرا ان را می خریم؟